

delig byfornyelsesopgave ud over en omfattende sanering.

For at lette løsningen af genhusningsproblemet foreslås der i lovforslagets kapitel XI givet nye bestemmelser om genhusning. Saneringssselskabernes forudsættes inddraget i også denne side af saneringsvirksomheden. Ved en ændring af lov om boligbyggeri foreslås kvoten for støttet rentesikret byggeri forhøjet med 1000 med henblik på at lette genhusningsproblemet, som i øvrigt i videst mulig udstrækning må søges løst ved rokering, der også tager den bestående boligmasse i betragtning. Endvidere foreslås der mulighed for at etablere et såkaldt erstatningsboligudvalg i en kommune og et samarbejdsudvalg for flere kommuner, der indgår i et fælles byområde.

Endelig indeholder lovforslaget en række ændringer af 1959-loven, der har baggrund i de erfaringer, som navnlig Københavns kommune og boligministeriet har indvundet under arbejdet med 1959-loven. Der foreslås således visse fristforkortelser og forenklinger med henblik på en hurtigere afklaring af, om ejerne i et saneringsområde vil benytte sig af adgangen til at danne saneringslav. Endvidere foreslås der indført en hjemmel for at tillade partiel iværksættelse af en saneringsplan og for at foretage en vis efterregulering af uforudseelige saneringsudgifter i forhold til den endelige finansieringsplan.

Administrative og finansielle konsekvenser af lovforslaget.

Bestemmelserne i 1959-loven om, at staten yder lån til sanering, og at saneringstabet godtgøres med 50 pct. af staten og 50 pct. af den pågældende kommune, foreslås opretholdt. 1959-lovens rammebevilling på årligt 18 mill. kr. til statslån og 8 mill. kr. til statstilskud har endnu ikke været anvendt fuldt ud, og beløbene vil formentlig være tilstrækkelige i de første par år efter gennemførelsen af en ny saneringslov i overensstemmelse med lovforslaget. I løbet af nogle år må det imidlertid forventes, at navnlig lånemidlerne må forøges væsentligt. Det er ikke muligt at skønne over tidspunktet for forøgelsen og dennes omfang.

Lovforslaget indeholder som en ny bestemmelse en adgang for boligministeren til at anvende 2 mill. kr. årligt til generel vejledning og forskning vedrørende sanering og byfornyelse.

Endelig foreslås det — ligeledes som en ny bestemmelse — at staten skal refundere kommunerne 50 pct. af de særlige tidsbegrænsede huslejetilskud m. v. til sanerings- og kondemneringsramte husstande. Bl. a. som følge af den hidtidige ringe sane-

ringsaktivitet har de kommuner, der har gennemført saneringer, kun i undtagelsestilfælde ydet disse særlige huslejetilskud m. v. Der kan imidlertid forventes at ville opstå behov for ydelse af disse tilskud i større omfang end hidtil.

Som følge af den tilstræbte forøgelse af saneringsaktiviteten vil det blive nødvendigt at genhuse en væsentlig del af de saneringsramte husstande i folkepensionistboliger og plejehjem og direkte eller indirekte i nyt socialt byggeri. Det kan derfor forventes, at statens støtte til disse formål i henhold til loven om boligbyggeri må øges og nødvendiggøre en udvidelse af de gældende rammer herfor.

Såvel i kommunerne som i boligministeriet må der anvendes yderligere arbejdskraft til løsning af saneringsopgaverne. Omfanget heraf kan endnu ikke skønnes.

Lovforslagets form.

Under hensyn til, at der foreslås adskillige nydannelser i forhold til 1959-loven, der nødvendiggør en række konsekvensændringer i lovens øvrige bestemmelser, er lovforslaget udarbejdet som en helhed og ikke i form af en ændringslov til 1959-loven. For at lette tilegnelsen af lovens bestemmelser har man samtidig foreslået en del rettelser af udelukkende sproglig karakter og — i enkelte tilfælde — en omgruppering af 1959-lovens bestemmelser. Endvidere er 1959-lovens henvisninger til andre love bragt i overensstemmelse med den nu gældende lovgivning. Bemærkningerne til de enkelte bestemmelser indeholder kun en nærmere redegørelse i tilfælde, hvor der med en ændret affattelse af den tilsvarende bestemmelse i 1959-loven er tilsluttet en realitetsændring.

I bilag 1 er anført en skematisk sammenstilling af lovforslagets bestemmelser og bestemmelserne i 1959-loven.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til kapitel 1.

Kapitel 1 er nyt. 1959-loven indeholder ingen formålsbestemmelse, men giver alene anvisning på udarbejdelse af saneringsplaner og indeholder bestemmelser om planernes godkendelse, virkninger og finansiering samt om tilvejebringelse af erstatningsboliger (genhusning).

Til § 1.

Saneringslovens hovedformål vil fortsat være at tilskynde til en fjernelse eller forbedring af dårlige og udslidte boliger. Det må være en væsentlig målsætning at få den eksisterende boligbestand